

Arrest

nr. 119 727 van 27 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. K. S. (...), verklaart dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en van etnische origine Pashtou bent. U bent afkomstig uit het dorp Ghar Kalai, dat gelegen is in het district Haska Mena (d.i. Shinwari) van provincie Nangharar. Heel uw leven heeft u daar gewoond, samen met uw ouders, twee zussen en broer. In Afghanistan heeft u vier à vijf jaar lessen gevolgd in een madrassa, maar u verklaart ongeletterd te zijn. U bent alleen vertrokken uit Afghanistan, terwijl uw familie nog steeds in uw huis woont.

Op een bepaalde dag kwam de taliban naar uw vader in de moskee na het avondgebed. In dit gesprek kwam aan bod dat u uw best deed in de madrassa en dat u daardoor geschikt was om de taliban te vervoegen. Uw vader antwoordde hierop dat u nog te jong was, maar dat hij u later naar hen zou sturen. Hij ging dus niet in op het voorstel van de taliban.

Tijdens een bepaalde nacht kwam de taliban daarop naar uw huis om voedsel en thee te vragen. Uw vader werd kwaad. Hij besloot naar de imam van de moskee te gaan om te vragen of hij iets kon doen om zijn zoon te beschermen tegen de taliban. De imam verwees uw vader door naar de autoriteiten. Na dit advies besloten uw vader en de zoon van uw tante om klacht in te dienen bij het districtshuis.

Die nacht kwam de taliban u weer storen. De imam en de zoon raadden u daarop aan om Afghanistan te verlaten.

U bent uw land ongeveer anderhalf jaar geleden ontvlucht en u bent in België aangekomen op 5 maart 2013. De daaropvolgende dag heeft u asiel aangevraagd. Uw reisweg verliep via de landen Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland en Italië. De andere landen die u doorkruiste herinnert u zich niet meer.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara neer, deze van uw vader, een klachtenbrief en de enveloppe waarmee de documenten zijn verstuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw bedrieglijke verklaringen betreffende uw leeftijd. U beweert geboren te zijn in 1996 en aldus minderjarig te zijn. Echter, uit een onderzoek van de Dienst Voogdij, uitgevoerd door het Militair Hospitaal Koningin Astrid te Neder-over-Heembeek, blijkt met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat u op datum van 13 maart 2013 een leeftijd heeft van ouder dan achttien jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is. Dat u geen waarachtige verklaringen aflegt betreffende uw leeftijd, is een eerste belangrijke vaststelling in het licht van uw algemene geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asieliinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asieliinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Immers, uw verklaringen over uw regio en het leven in Afghanistan blijken in talrijke opzichten dermate beperkt, dat er ernstige twijfels moeten geformuleerd worden betreffende uw reële leefsituatie voor uw komst naar Europa. Reden daarvoor is in de eerste plaats uw gebrek aan geografische kennis. Zo beweert u dat nabijgelegen districten van Haska Mena (d.i. Shinwar) Acheen, Pacheer Agam en Rodat zijn. In werkelijkheid grenst van deze drie districten enkel Acheen aan Rodat. Dat u slechts één aangrenzend district weet op te noemen en u aangrenzende districten als Bati Kot, Nazian, Dur Baba, Mohmand Dara en Lalpur vergeet te benoemen, is hoogst merkwaardig. Wanneer u gevraagd wordt of Acheen zich vlak naast Pacheer Agam bevindt of dat er nog een district tussen ligt, antwoordt u dat er enkel bergen tussen de twee districten liggen, maar dat daar geen ander district is gelegen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die ook bij dit dossier is gevoegd, blijkt echter dat het district Deh Bala zich tussen de twee situeert. Verder weet u niet welk district richting Jalalabad is, terwijl dit het provinciaal centrum is en kan aangenomen worden dat u zou weten in welke richting dit ligt. Ook de Darunta-dam, een bekende plaats waar elektriciteit wordt opgewekt voor Nangharar, kent u niet (CGVS, p. 4).

Ten tweede kunnen uw verklaringen met betrekking tot de Afghaanse munteenheid besproken worden. U zegt dat er naast de bankbiljetten ook munten bestaan, maar dat die nu niet meer in omloop zijn. Wanneer de munten precies verdwenen van het toneel, weet u niet (CGVS, p. 5). Het is een bevreemdende vaststelling dat objectieve informatie aangeeft dat er sinds 2005 opnieuw munten werden ingevoerd in Afghanistan. Dat u deze onjuiste informatie geeft, mag erg verbazen indien u werkelijk in Afghanistan woonachtig was.

Wanneer u verder gevraagd wordt om scholen op te noemen in uw regio, vernoemt u enkel een kleine school in Dowlatkhel en een High School Haska Mena Lycee. Volgens de documentatie waarover het CGVS beschikt, zijn er nochtans een twintigtal scholen aanwezig in uw district Shinwar. In andere districten kent u geen scholen (CGVS, p. 5).

Met betrekking tot incidenten met de taliban in uw regio vervalt u in algemene bewoordingen zonder concrete details te kunnen vermelden. U geeft namelijk aan dat er eens een kantoor werd vernield aan de grenscontrole en dat mensen vermoord worden wanneer de taliban iemand niet leuk vinden. Er wordt volgens u op dagelijkse basis gevochten tussen de autoriteiten en de taliban. Wanneer u echter tot drie keer toe wordt gevraagd om daar een concreet voorbeeld van te geven, slaagt u daar niet in (CGVS, p. 6). U vermeldt wel een luchtbombardement in Oghuz, waarin 47 tot 48 doden zouden zijn gevallen (CGVS, p. 7), maar meer uitleg kan u daarover niet geven. Dat u niet in staat bent om over meerdere incidenten te vertellen, is verbazend gezien u voordien aangaf dat de taliban erg actief zijn in Oghuz en andere dorpen (CGVS, p. 5).

Verder doet uw gebrekkige politieke kennis van het politieke landschap in uw regio verder twijfel rijzen over uw land van herkomst. Dat Hezb-i-Islami in uw regio actief is, weet u, maar wanneer u gevraagd wordt naar meer informatie over deze partij, blijft u hierover in het ongewisse (CGVS, p. 7). Yunus Kholes, de leider van een van de partijen met de naam Hezb-i-Islami, kent u ook niet (CGVS, p. 10). Nochtans is dit een belangrijke persoonlijkheid van de partij die bovendien uit de provincie Nangharar afkomstig is. Het is een opmerkelijke vaststelling dat u niet op de hoogte bent van deze zaken, terwijl dit nochtans een beweging is die erg actief is in de door u beweerde regio van herkomst. Verder kan u de gouverneur van Nangharar Gul Agha Shirzai met naam benoemen, maar kan u niet meer informatie vertellen over de man (CGVS, p. 10). Gezien het belang van deze man voor uw regio, is dit een bevreemdend feit. Ook geeft u correct de naam van de districtschef van uw regio, maar opmerkelijk is dat u ook over deze persoon (afgezien van de blote opsomming van zijn naam) niets zegt te weten (CGVS p.9).

Verder is het opmerkelijk dat u geen enkele van de nochtans talrijke Afghaanse tv-stations kan opnoemen en u slechts één Afghaanse acteur of zanger kan opsommen, nl. Latif Nangarhari, waarover u overigens geen enkele informatie bezit aangezien u hem pas in Griekenland leerde kennen (CGVS p.9).

Wanneer u verder gevraagd wordt of u de bevolkingsgroep 'Kuchi's' kent, antwoordt u bevestigend, maar meer details over die bevolkingsgroep weet u niet. Dit is zeer opmerkelijk. De plaatsen die hoofdzakelijk door Hazara's bewoond worden in Afghanistan en de uiterlijke kenmerken van deze bevolkingsgroep, kent u evenmin (CGVS, p. 8). Ook dit mag zeer sterk verbazen.

Voorts zijn uw verklaringen omtrent de internationale organisaties die actief zijn in uw regio in Afghanistan bevreemdend. U verklaart namelijk dat Milli Paiwastoon aanwezig is, Daccaar, Sudan en Aryaan. U bent op de hoogte van het feit dat Milli Paiwastoon bruggen bouwt en waterkanalen aanlegt, maar u kan dan weer geen voorbeeld geven van een brug die ze aanlegden. Verdere informatie van de andere opgesomde organisaties heeft u niet, want u had daar naar eigen zeggen niets mee te maken. Dat u zich ook wat dit betreft dient te beperken tot de blote opsomming van namen zonder ook maar een begin aan verdere informatie te hebben, roept wederom vragen op bij de wijze waarop u deze informatie bekomen heeft. Evenmin kan u duidelijk zeggen of Milli Paiwastoon een internationale dan wel een Afghaanse organisatie is (CGVS, p. 10 - 11). Het begrip PRT (d.i. Provincial Reconstruction Team), een belangrijke civiel-militaire organisatie die werkzaam is in diverse gebieden van Afghanistan, waaronder Nangharar, kent u niet. Het feit dat u dit niet kent (CGVS, p. 9), mag verbazing wekken gezien het belang van deze organisatie voor uw regio.

Tevens acht het CGVS het bevreemdend dat u beweert dat er geen buitenlandse troepen zijn in Nangharar, terwijl uit de documentatie die ter beschikking is, en die ook gevoegd is bij het dossier, blijkt dat er wel degelijk buitenlandse troepen in Nangarhar aanwezig zijn.

Tot slot wil het CGVS opmerken dat het bevreemdend is dat u de zomermaanden van de Afghaanse kalender vermeldt (namelijk saratan, assad en sambula - CGVS, p.8) wanneer u gevraagd wordt naar de lentemaanden (hamal, saur en jauza). Ook dit is een opvallende vaststelling.

Op basis van deze cumulatieve bevreemdende vaststellingen, dient te worden geconcludeerd dat er aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet deze appreciatie te wijzigen. Uw taskara is een stuk waarvan de authenticiteit betwist kan worden, gezien de bovenstaande vaststellingen en

de vaststellingen van de Dienst Voogdij betreffende uw leeftijd. Bovendien zegt u zelf dat u uw taskara verkregen hebt toen u in Griekenland opgesloten zat (CGVS, p. 13). Dit onderstreept de bedenkelijke waarde ervan. De taskara van uw vader werpt geen ander licht op uw asielmotieven. Ook de klachtenbrief kan, rekening houdend met de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven en het gebrek aan authenticiteitsgaranties van dit stuk, bovengaande appreciatie niet wijzigen. Tot slot dient gewezen te worden op het feit dat Afghaanse documenten slechts een minieme bewijswaarde hebben gezien de wetenschap dat valse documenten eenvoudig beschikbaar zijn in Afghanistan en buurland Pakistan.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij stelt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en dat de motieven de beslissing niet kunnen dragen. Met betrekking tot verzoekers geografische kennis van Afghanistan werd verzoeker verzocht "een paar districten in de omgeving" te vernoemen en niet om aangrenzende districten op te noemen. Zijn antwoord bevatte de districten Acheen, Pachier Agam en Rodat en was dus correct. Ook zijn antwoord

dat het district Acheen niet naast Pachier Agam ligt, is correct, aangezien het niet uitmaakt omdat er bergen tussen beide districten liggen dan wel een ander district. Met betrekking tot de scholen vernoemde verzoeker enkele scholen in zijn district, dat hij geen scholen in een ander district kent, is normaal. Met betrekking tot incidenten met de taliban vermeldde verzoeker een luchtaanval van de Amerikanen op een bruiloft in Kamala, daarnaast vermeldde hij de vernieling van een grenspost door een bom. Verzoeker kon verder de namen vermelden van het districtshoofd van Haskamena, de district police chief van Shinwari en de gouverneur van Nangahar, er kan dus niet gesteld worden dat verzoeker een gebrekkige kennis had van het politieke landschap van de regio. Ook het feit dat verzoeker geen tv-stations kan vernoemen en slechts één zanger noemde, is niet relevant, verzoeker had geen tv of radio en was hierin niet geïnteresseerd. Op de vraag of er militaire organisaties actief zijn in zijn regio, antwoordde verzoeker: Mili Paiwastoon, Dacar, Sudaan, Aryaan. Hij antwoordde verder dat Mili Paiwastoon wegen, bruggen en waterkanalen aanlegt en maakte melding van een waterkanaal in Dara band. Verzoeker merkt op dat wanneer hij een vraag niet kan beantwoorden, dit in de bestreden beslissing benadrukt wordt en als hij wel weet te antwoorden, "dit vragen oproept bij de wijze waarop hij de informatie bekomen heeft". Aldus meent verzoeker dat zijn antwoorden selectief worden gelezen.

Met betrekking tot de Afghaanse kalender werden een vijftal vragen gesteld. Verzoeker heeft deze vragen correct beantwoord, op de vraag naar de lentemaanden na. Ook hier wordt klaarblijkelijk enkel akte genomen van het enige foute antwoord. Van de vele juiste antwoorden van verzoeker wordt in de bestreden beslissing geen melding gemaakt. Zo heeft verzoeker onder meer correct geantwoord op de vragen betreffende ziekenhuizen in zijn regio, de stammen in Haskamena, de datum van de bouw van de school in Dowlatkhel, de locatie van het politiekantoor in zijn regio, de talibancommandanten actief in zijn district, de naam van de broer van Abdul Qayum. Op veel andere vragen heeft verzoeker eveneens een juist antwoord gegeven. Verzoeker meent dan ook dat zijn antwoorden niet eerlijk werden geïnterpreteerd. Verzoeker wijst er tenslotte op dat hij een klachtenbrief voorgelegd heeft. Met dit stuk wordt geen rekening gehouden omwille van de "vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven". Verzoeker meent dat zijn asielmotieven om hogervermelde redenen wel geloofwaardig zijn. Het motief dat valse documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan en Pakistan, staat los van verzoeker en kan niet tegen hem worden aangewend. De commissaris-generaal heeft dan ook ten onrechte de klachtenbrief niet aan een onderzoek onderworpen.

Ten slotte wijst verzoeker op de nood aan subsidiaire bescherming. Hij meent, gelet op de onveilige situatie in Afghanistan, dat er een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon is als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict overeenkomstig artikel 48/4, §2, c, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en dat hem aldus de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De bestreden beslissing dient daarbij niet gelezen te worden als een amalgaam van van elkaar losstaande motieven, maar als een geheel. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan overeenkomstig artikel 48/6 van de vreemdelingenwet slechts worden toegestaan als de asielzoeker een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, alle

relevante elementen waarover hij beschikt werden voorgelegd en er een bevredigende verklaring is voor het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen, de verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, zijn aanvraag zo spoedig mogelijk heeft ingediend en de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn recent verblijf in Afghanistan geloofwaardig en aannemelijk te maken. Dienaangaande stelde de commissaris-generaal vast dat zowel verzoekers als verzoeksters geografische, economische, etnografische en socio-politieke kennis over zijn beweerde regio ernstige lacunes vertoont.

De asielaanvraag van verzoeker wordt door de commissaris-generaal afgewezen omdat:

(i) verzoeker vooreerst bedrieglijke verklaringen aflegde over zijn leeftijd. Uit het onderzoek van de Dienst Voogdij, uitgevoerd door het Militair Hospitaal te Neder-over-Heembeek, bleek dat verzoekers leeftijd ouder was dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar een goede schatting is. Het feit dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn leeftijd, is een eerste belangrijke indicatie in het licht van zijn algemene geloofwaardigheid;

(ii) verzoeker maakt zijn recent verblijf in Afghanistan niet aannemelijk:

(ii a) hij geeft blijk van een gebrek aan geografische kennis; nabijgelegen districten van Haska Mena zijn volgens verzoeker Acheen, Pacheer Agam en Rodat; in werkelijkheid grenst enkel Acheen aan Rodat; aangrenzende districten als Bati Kot, Nazian, Dur Baban Mohmand Dara en Lalpur worden door verzoeker niet vermeld.

Vervolgens (ii b) werd uitdrukkelijk gevraagd of er nog een district lag tussen Acheen en Pachier Agam. Verzoeker antwoordde uitdrukkelijk ontkennend en stelde dat er enkel bergen tussen liggen. Daarnaast motiveert de commissaris-generaal dat verzoeker niet wist wel district richting Jalalabad ligt, terwijl dit het provinciaal centrum is en mag worden aangenomen dat verzoeker weet in welke richting dit ligt. Ook de Darunta-dam, een bekende plaats waar elektriciteit wordt opgewekt voor Nangharar, kent verzoeker niet;

verder (ii c) verklaarde verzoeker dat er in Afghanistan bankbiljetten en munten bestaan, maar dat er thans geen munten meer in omloop zijn, hoewel verzoeker niet weet wanneer de munten verdwenen. De commissaris-generaal stelde dan ook vast dat verzoeker niet weet dat er, blijkens de informatiebundel in het administratief dossier, sinds 2005 opnieuw munten in omloop zijn in Afghanistan. Deze foutieve verklaringen van verzoeker worden als erg verbazingwekkend beschouwd indien verzoeker daadwerkelijk in Afghanistan woonachtig was;

(ii d) verzoeker kon slechts een kleine school in Dowltkhel vernoemen en een High School Haska Mena Lycee, terwijl er nochtans een twintigtal scholen zijn in zijn district;

met betrekking tot incidenten met de taliban in zijn regio verviel verzoeker in algemene bewoordingen zonder concrete details te vermelden (ii e). Verzoeker stelt enkel dat er eens een kantoor van de grenscontrole werd vernield door een bom en dat mensen vermoord worden wanneer de taliban hen niet leuk vinden en dat er dagelijks gevechten zijn tussen de autoriteiten en de taliban. Tot drie keer toe werd aan verzoeker tevergeefs om een concreet voorbeeld gevraagd. Verzoeker bleef antwoorden in algemene termen (gehoorverslag, p. 6). Uiteindelijk vermeldde verzoeker een Amerikaans luchtbombardement tijdens een bruiloft in Oghuz waar 47 of 48 doden zouden zijn gevallen, maar kon hij daar geen nadere details over vertellen. Dat verzoeker niet in staat is om meerdere incidenten te illustreren wordt als merkwaardig bestempeld omdat hij voordien aangaf dat de taliban erg actief zijn in Oghuz en andere dorpen (gehoorverslag, p. 5);

met betrekking tot de politieke kennis (ii f), werd vastgesteld dat verzoeker weliswaar wist dat Hezb-i-Islami actief is in zijn regio, maar niet meer informatie kon geven over deze partij. Verzoeker kent Yunus Khales niet, de leider van een van de partijen met de naam Hezb-i-Islami, nochtans een belangrijke persoonlijkheid van deze partij, die bovendien uit Nangharar afkomstig is. Deze beweging is nochtans erg actief in verzoekers regio;

(ii g) verzoeker bleek geen enkel van de nochtans talrijke Afgaanse tv-stations te kennen en kende ook slechts één Afgaanse zanger (die hij bovendien pas in Griekenland leerde kennen).

Verder (ii h) antwoordde verzoeker dat hij de bevolkingsgroep "Kuchi's" kent, maar kon daar geen enkel detail over vermelden, ook wist hij niet welke delen van Afghanistan worden bewoond door Hazara's, noch kent hij de uiterlijke kenmerken van deze bevolkingsgroep;

met betrekking tot de internationale organisaties (ii i) die actief zijn in zijn regio, verklaarde verzoeker dat Mili Paiwastoon aanwezig is, Daccaar, Sudan en Aryaan. Hij weet dat Mili Paiwastoon bruggen bouwt en waterkanalen aanlegt, maar kon geen voorbeeld geven van een brug die door deze organisatie werd aangelegd. Informatie van de andere door hem opgesomde organisaties heeft hij niet, daar hij hier niets mee te maken zou gehad hebben. In de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat, nu verzoeker zich

beperkt tot de blote opsomming van namen zonder ook maar de minste verdere informatie over deze organisaties te kunnen geven, dit vragen oproept met betrekking tot de wijze waarop verzoeker deze informatie bekomen heeft;

met betrekking tot de Afghaanse kalender (ii k) vermeldde verzoeker de zomermaanden (sarat, assad en sambula) wanneer gevraagd werd naar de lentemaanden (hamal, saur en jauza).

Met betrekking tot de voorgelegde documenten motiveert de bestreden beslissing dat de taskara een stuk is waarvan de authenticiteit betwist kan worden gezien de bovenstaande vaststellingen en het onderzoek door de Dienst Voogdij naar verzoekers werkelijke leeftijd. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij de taskara verkregen heeft toen hij in Griekenland opgesloten zat, wat de waarde ervan hypothekeert. De taskara van verzoekers vader werpt geen ander licht op de asielmotieven.

De Raad stelt vast dat verzoeker het motief waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker over zijn leeftijd heeft gelogen, niet betwist. Dit wordt door de commissaris-generaal beschouwd als een eerste belangrijke indicatie ter vaststelling van de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielfraude. Waar, met betrekking tot de geografische kennis, verzoeker aanvoert dat zijn antwoord over de districten correct was omdat enkel werd gevraagd om "een paar" districten in de provincie Nangharar op te noemen en niet uitdrukkelijk werd gevraagd naar "aangrenzende" districten, stelt de Raad vast dat aan verzoeker werd gevraagd (gehoorverslag p. 4) *"kan u een paar districten opnoemen in provincie Nangharar die niet ver van uw district liggen?"* Verzoeker antwoordde hierop: *"ene kant is district acheen, dan is andere kant pacheer agam, dan is andere kant rodar"*. Daargelaten de vraag of hierbij al dan niet reeds werd gevraagd naar "aangrenzende districten", luidde de volgende vraag: *"zijn er nog districten rond Haskamena?"*, waarop verzoeker antwoordde: *"dit zijn de districten die dichtst liggen bij askamena (sic)"*. Aldus kon de commissaris-generaal op goede gronden afleiden dat verzoeker slechts één aangrenzend district (Acheen) wist te vernoemen en de overige aangrenzende districten Bati Kot, Nazian, Dur Baba, Mohmand Dara en Lalpur niet wist te benoemen.

Op de vraag wat er zich bevindt tussen Acheen en Pachier Agam, antwoordde verzoeker: *"de bergen liggen ertussen"*. Daarop werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd om te verduidelijken of nog een district tussen lag, waarop verzoeker *"neen"* antwoordde. Het is dus, gelet op de vraagstelling, niet, zoals verzoeker stelt, van ondergeschikt belang of er een district dan wel bergen tussen lagen. Verzoekers antwoord werd terecht als foutief bestempeld, aangezien het district Deh Bala zich tussen de twee situeert. De Raad stelt verder vast dat verzoeker het motief dat hij niet wist in welke richting het provinciaal centrum Jalalabad ligt, noch waar de Darunta-dam ligt, niet betwist. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat zijn geografische kennis van de regio voldoende is.

Ook het motief dat het verbazing wekt dat verzoeker niet weet dat er sedert 2005 terug munten in omloop zijn in Afghanistan, wordt door verzoeker niet betwist.

Met betrekking tot het kunnen vernoemen van scholen in zijn regio (ii d), betwist verzoeker de vaststelling niet dat hij slechts twee scholen wist te vernoemen, maar stelt hij dat dit antwoord voldoende is en dat niet naar nog meer scholen in zijn district werd gevraagd. De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoeker vermeldde *"er is een kleine school in dorp Dawlatkhel, en ook high school askamena lycee"*. Met de commissaris-generaal kan worden vastgesteld dat dit een erg beperkt antwoord is, te meer nu uit de documentatie in het administratief dossier blijkt dat er een twintigtal scholen aanwezig zijn in verzoekers district Shinwar (administratief dossier, stuk 17). Evenmin weerlegt verzoeker de vaststelling dat hij geen scholen kende in andere districten.

Met betrekking tot het motief dat verzoeker niet in staat bleek incidenten met betrekking tot de taliban te vermelden, terwijl hij net verklaarde dat de taliban in zijn streek erg actief was, meent de Raad dat terecht kon worden verwacht dat, indien verzoek werkelijk uit Shinwar afkomstig is, hij omtrent dergelijke incidenten meer informatie zou kunnen geven. Waar verzoeker stelt dat hij wel degelijk veel kon vertellen over incidenten met de taliban, herneemt verzoeker zijn uiteenzetting met betrekking tot de Amerikaanse luchtaanval. De Raad stelt vast dat verzoeker hier geen enkele nadere informatie over kon geven, zodat verzoeker een dergelijk belangwekkend voorval mogelijk louter via de pers heeft vernomen, hetgeen zijn afwezigheid van gedetailleerde kennis zou kunnen verklaren. Bovendien gaat het hier om een incident met de Amerikaanse bezettingsmacht en niet met de taliban, zodat het motief dat verzoeker geen incidenten met de taliban kan weergeven, onverlet staande blijft.

Waar verzoeker er in zijn middel op wijst dat hij wel degelijk blijkt gegeven van politieke kennis van zijn regio, omdat hij de namen kon vermelden van het districtshoofd van Haskamena, de district police chief van Shinwari, en van de gouverneur van Nangharar, stelt de Raad vast dat verzoeker inderdaad de naam vernoemde van de gouverneur van Nangharar, maar evenwel geen enkele bijkomende informatie kon geven over deze man (gehoorverslag p. 10). Nochtans is deze persoon van groot belang voor de regio. Verzoeker noemde eveneens de districtschef, maar ook hier bleek verzoeker niets meer over hem te weten dan zijn naam. Verzoeker betwist niet dat hij geen informatie kon geven over de partij

Hezb-i-Islami, noch dat hij de leider ervan kende. Het feit dat verzoeker enkele namen kende, alsook wist wie de politiechef van het district was, is aldus niet van aard het motief dat verzoeker geen kennis heeft van het politieke landschap van zijn beweerde regio, te weerleggen.

Met betrekking tot het feit dat hij geen tv-stations kende en slechts één Afghaanse zanger, werpt verzoeker op dat hij geen tv of radio had en hier ook niet in was geïnteresseerd. Niettemin kon de commissaris-generaal, gelet op verzoekers Afghaanse afkomst, in alle redelijkheid verwachten dat verzoeker minstens een of een paar tv-stations, zangers of acteurs kon benoemen en is het aldus niet onredelijk om dergelijk gebrek aan kennis als opmerkelijk te kwalificeren. Bovendien moet dit motief worden samen gelezen met de overige motieven op grond waarvan geen geloof wordt gehecht aan verzoekers recente herkomst uit Afghanistan. Verder betwist verzoeker niet het motief dat hij de bevolkingsgroep "Kuchi's" niet kent, noch dat hij weet in welk gebied de Hazara's wonen en wat de uiterlijke kenmerken zijn van deze groep.

Met betrekking tot verzoekers kennis van de internationale organisaties die actief zijn in zijn regio, kan verzoekers stelling dat zijn antwoorden slechts selectief worden gelezen, niet worden bijgetreden. Immers blijkt dat verzoekers kennis erg fragmentarisch is en zich meestal beperkt tot het opsommen van namen van personen of organisaties, zonder deze nader te kunnen duiden wat betreft hun belang of hun activiteiten. Uit geen van verzoekers antwoorden blijkt dat hij in detail kan ingaan op gebeurtenissen in zijn beweerde regio. Er worden dan ook vraagtekens geplaatst bij de omstandigheden waarin verzoeker deze kennis heeft opgedaan, aangezien verzoekers kennis over zijn regio op deze manier veeleer ingestudeerd lijkt dan werkelijk doorleefd. Bovendien betwist verzoeker niet het feit dat hij niet op deze vragen kon antwoorden. Evenmin betwist hij de vaststelling dat hij niet kan zeggen of Mili Paiwastoon een internationale dan wel een Afghaanse organisatie is, noch dat hij de organisatie PRT (Provincial Reconstruction Team) niet kent, die nochtans een belangrijke civiel-militaire organisatie is, werkzaam in diverse gebieden van Afghanistan, waaronder verzoekers regio Nangharar. Dit wordt terecht aangemerkt als vreemd, gezien het belang voor verzoekers regio.

Verder betwist verzoeker niet het motief dat hij verklaarde dat er geen buitenlandse troepen zijn in Nangharar, terwijl uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk buitenlandse troepen in Nangharar aanwezig zijn.

Verzoeker stelt dat hij over de Afghaanse kalender wel vier vragen correct beantwoordde, zodat ook hier sprake zou zijn van een selectieve lezing. Dienaangaande blijkt uit het gehoorverslag (p. 8) dat naast de lentemaanden werd gevraagd naar de start van het Afghaanse jaar ("de 12e hoet") en de naam van de eerste dag van het jaar ("nawroz"). De twee overige vragen dienden enkel ter verduidelijkingen van zijn antwoorden op de twee eerdere vragen, zodat het niet zo is dat verzoeker in totaal vier verschillende vragen correct beantwoordde. Bovendien blijkt niet dat de commissaris-generaal zich enkel op deze vraagstelling steunt om tot zijn besluit te komen, maar maakt dit motief slechts een onderdeel uit in het geheel van de beslissing.

Waar verzoeker er op wijst dat hij correct wist te antwoorden op de vragen met betrekking tot de ziekenhuizen in zijn regio, de stammen in Haskamena, de datum van de bouw van de school in Dowlakthel, het politiekantoor in zijn regio, de talibancommandanten actief in zijn district en de naam van de broer van Abdul Qayum, stelt de Raad vast dat deze kennis de vaststellingen van de commissaris-generaal niet weerlegt. Het gaat hier telkenmale om partiële kennis van een aantal namen of locaties, die verzoeker weliswaar summier weergeeft, maar die kan zijn ingestudeerd ter voorbereiding van zijn asielaanvraag. Derhalve weerlegt het feit dat verzoeker een aantal vragen correct heeft weten te beantwoorden, niet de hoger besproken motieven, waaruit blijkt dat verzoeker een iets verder doorgedreven vraagstelling telkenmale niet wist te beantwoorden, gebeurtenissen en incidenten in zijn regio niet wist te duiden of toe te lichten, en derhalve weinig doorleefd of geloofwaardig overkomt. Met betrekking tot de klachtenbrief stelt verzoeker dat deze brief nader moest worden onderzocht, aangezien zijn asielaanvraag wél geloofwaardig is. Uit de bespreking van de motieven van de bestreden beslissing hierboven blijkt echter dat verzoeker hierin niet gevolgd kan worden. Met de bewering dat hijzelf geen schuld heeft aan het vlot verkrijgbaar zijn van valse stukken in Afghanistan en buurland Pakistan, toont verzoeker daar uiteraard niet mee aan dat deze stukken niet in deze context beoordeeld zouden mogen worden. Er is overigens slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen aanbrengt. De Raad wijst er trouwens op dat stukken, slechts vermogen de geloofwaardigheid van een relaas te versterken doch niet van aard zijn een ongeloofwaardig relaas geloofwaardig te maken.

Op grond van de hierboven besproken motieven bevestigt de Raad de beslissing van de commissaris-generaal en sluit hij zich aan bij de motieven van diens beslissing. Het vluchtelingenstatuut wordt geweigerd.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze moet worden beoordeeld ten aanzien van de nationaliteit van verzoeker. Er wordt gesteld dat sinds decennia grote groepen Afghanen in buurlanden Iran en Pakistan leven, of nog in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Mogelijk hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of zelfs de nationaliteit verworven. Het is dan ook van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Bovendien zijn vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd, eventueel na een verblijf in het buitenland. De geboorteplaats en oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de huidige verblijfplaats. De asielzoeker moet dan ook een duidelijk zicht bieden op zijn werkelijke achtergrond, netwerk en familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van verzoeker een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Het is dus van wezenlijk belang vast te stellen waar de vluchteling tot voor zijn vertrek woonde. Indien de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijk hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Daartoe moet de verzoeker een waarheidsgetrouw relaas uiteenzetten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor zijn komst naar België, heeft verzoeker het onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van zijn asielrelaas en vluchtmotieven. Er kan dan ook niet tot een inschatting worden gekomen van verzoekers werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in zijn hoofde of van zijn verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Verzoeker heeft deze medewerking niet verleend.

Doordat verzoeker aldus geen reëel zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij/zij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn/haar persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas, en verklaringen die het onmogelijk maken geloof te hechten aan de bewering dat hij tot recent in Afghanistan verbleef, maakt verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT